

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/441/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712213082
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712213082.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou Guniš & Partners, s.r.o., so sídlom Bratislava, Klincová 37/B, IČO: 36 862 657, proti žalovanej: H. A., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom V. V., P. K. XXXX/X, t. č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou R. F., tajomníčkou Okresného súdu Martin, o zaplatenie 45,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 10C/105/2013-42 zo dňa 30.5.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 45,88 eur spolu s 20% úrokom z omeškania ročne od 27.8.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Okresný súd s poukazom na ustanovenia § 708 ods. 1, § 709 ods. 1, § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka konštatoval, že žalobca svoj nárok na zaplatenie sumy 45,88 eur nepreukázal. V zmysle Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzatvorenej na dobu neurčitú medzi žalobcom a žalovanou bol na meno žalovanej zriadený osobný účet Axion v mene SKK so spôsobom spoplatkovania Axion, pričom podľa obsahu zmluvy žalovaná nepožiadala o poskytovanie služieb „povolené prečerpanie na osobnom účte“. Žalobca listom z 18.8.2009 oznámil žalovanej, že odo dňa 29.11.2008 je na jej osobnom účte vykazovaný debetný zostatok, ktorého aktuálna výška je 43,06 eur a preto Dexia banka Slovensko odstupuje od príslušnej zmluvy o uvedenom účte dňom doručenia tohto oznámenia v súlade s príslušnými ustanoveniami všeobecných obchodných podmienok Dexia banky a.s.. Týmto dňom zaniknú všetky zmluvy o poskytovaní produktov a služieb, ktoré sa viažu k zrušenému účtu a ukončí sa poskytovanie týchto produktov a služieb podľa príslušných zmlúv. Súčasne vyzvala žalovanú na úhradu debetného zostatku v lehote 3 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia na účet, uvedený vo výzve. Podľa výpisu z účtu žalovanej na predmetnom účte k 30.6.2009 bol debetný zostatok mínus 40,87 eur, k 1.8.2009 mu boli pripísané úroky mínus 0,70 eur, poplatok za vedenie účtu k 3.8.2009 mínus 1,49 eur, úroky ku dňu 26.8.2009 mínus 0,60 eur, k 26.8.2009 pripísaný poplatok mínus 1,49 eur, k 26.8.2009 poplatok za výpis - poštovné mínus 0,73 eur a k 26.8.2009 pod položkou vyrovnanie zostatok zatvoreného účtu predstavoval debet 45,88 eur - teda istinu, uplatňovanú v žalobe. Okresný súd konštatoval, že banka má právo účtovať úroky a poplatky, uvedené v zmluve, alebo spôsobom určeným v zmluve, avšak tieto nároky žalobca listinami, pripojenými do súdneho spisu nepreukázal.

Zo sadzobníka poplatkov platného od 3.8.2009, predloženého navrhovateľom, okresný súd nezistil, tie poplatky, ktoré boli účtované v poslednom výpise z účtu z augusta 2009, napríklad poplatok za výpis - poštovné, či poplatok za vedenie účtu. Rovnako súdu z výpisu z účtu nebolo zrejmé, v akej úrokovej sadzbe účtoval žalobca úroky, uvádzané v auguste 2009 vo výpise z účtu, či išlo o dohodnuté úroky, alebo úroky z omeškania. Nebolo zrejmé, z akých položiek sa tento debetný zostatok 45,88 eur skladá a ako vznikol, či je tvorený poplatkami, úrokmi, prípadne čerpaním finančných prostriedkov z bežného účtu, ktoré sú zmluvne upravené. Na preukázanie nároku navrhovateľa nestačí predložiť len výpis z účtu a to posledný, o ktorý žalobca opiera svoj nárok, ale preukázať, ako tento debetný zostatok vznikol, z akých položiek sa skladá a či na úhradu týchto položiek má banka zákonný nárok. Žalobca však napriek výzve súdu pred prvým pojednávaním vo veci, uvedené nepreukázal. Z tohto dôvodu okresný súd nárok žalobcu považoval za nepreukázaný a návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods.1 O.s.p.. Žalovaná bola v konaní plne úspešná a preto by mala právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Keďže však žalovanej v tomto konaní preukázateľne trovy nevznikli, okresný súd o trovách rozhodol tak, že žalovanej sa proti žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Poukázal na čl. I, body 2,3,4, čl. III. písm. a/ bod 38 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), z ktorých je podľa neho nesporné, že žalovanej boli ich ustanovenia známe. Prekročením nepovoleného debetu žalovaná porušila ustanovenia Zmluvy (bod 1) a ustanovenia VOP. Keďže žalobca zmluvu v súlade s ustanoveniami VOP vypovedal listom zo dňa 18.8.2009, žalovaná bola jednak oboznámená s tým, že bude zrušený účet a jednak s tým, že má voči žalobcovi debetný zostatok. Podľa čl. III písm. a/ bod 38 VOP banka je oprávnená za ďalšie služby účtovať poplatky v zmysle platného sadzobníka poplatkov, ktorý obsahuje v časti E/ Depozitné produkty - ostatné produkty, bod 1.E.4 Sankčnú úrokovú sadzbu pri nepovolenom debete na osobnom účte vo výške 20 % p.a.. Vzhľadom na to je nárok na sankčný úrok vo výške 20% oprávnený. Čiastka 45,88 eur (žalovaná istina) predstavuje debetný zostatok na účte klienta v čase jeho zatvorenia (celý nahromadený debet vyplývajúci z transakcií na účte klienta). Celkový súčet kreditných položiek a celkový súčet debetných položiek tvorí rozdiel medzi kreditnými a debetnými položkami vo výške 45,88 eur (transakcia zo dňa 26.8.2008, ide o posledný obrát, ktorým sa vysporiadal zostatok na účte - tento debetný zostatok sa preúčtoval na centrálné pohľadávkové účty). Žalobca z uvedeného dôvodu žiadal, aby súd zaviazal žalovanú uhradiť mu sankčný úrok vo výške 20 % ročne zo sumy 45,88 eur od 27.8.2009 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 29,08 eur + DPH.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu mu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok okresného súdu v súlade s § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V zmysle § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Okresný súd návrh žalobcu na zaplatenie sumy 45,88 eur spolu s 20% ročným úrokom z omeškania zamietol, pretože žalobca aj napriek výzve súdu svoj nárok nepreukázal, nepreukázal ako vznikol debetný zostatok na účte žalovanej, z akých položiek sa skladá a či na ich úhradu má banka zákonný

nárok. Žalobca predložil banke iba posledný výpis z účtu žalovanej, z ktorého súd uvedené skutočnosti nemohol zistiť.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca svoj nárok na zaplatenie sumy 45,88 eur z titulu debetného zostatku na účte klientky - žalovanej skutočne nepreukázal. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových služieb, na základe ktorej sa dohodli zmluvné strany na vedení účtu za podmienok v nej uvedených a všeobecných obchodných podmienok. Nakoľko žalovaná na výzvu žalobcu debetný zostatok neuhradila, žalobca od zmluvy odstúpil dňa 18.8.2009. Ďalej poukázal na to, že podľa Všeobecných obchodných podmienok Dexia Banky, a.s. je oprávnený nevysporiadaný debetný zostatok na účte sankcionovať sankčnou úrokovou sadzbou podľa sadzobníka poplatkov, t. j. 20% ročne. Svoje tvrdenia preukázal žalobca predložením listinných dôkazov, a to Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 27.3.2006; Všeobecných obchodných podmienok Dexia Banky Slovensko, a.s.; Výpisu č. 3 z účtu žalovanej zo dňa 26.8.2009 za obdobie od 31.7.2009 do 26.8.2009 a List zo dňa 18.8.2009, v ktorom žalobca oznámil žalovanej odstúpenie od zmluvy a vyzval na úhradu debetného zostatku. Z výpisu z účtu žalovanej č. 3 vyplýva, že k 30.6.2009 bol na účte debetný zostatok - 40,87 eur, pričom za obdobie od 31.7.2009 do 26.8.2009 došlo k jeho zvýšeniu o sumu 5,01 eur pozostávajúcu z úrokov, poplatku za vedenie účtu a poplatku za výpis poštovné. Z uvedených dokladov však nemožno, ako správne konštatoval okresný súd, zistiť ako vznikol debetný zostatok, z akých položiek sa skladá.

Okresný súd vyzval žalobcu, aby do 25.5.2013 do spisu pripojil všetky výpisy z účtu žalovanej, ktorými preukáže, ako vznikol žalovanej debetný zostatok v predchádzajúcom období - teda nielen v 7 a 8/2009 a aby oznámil, aké úroky boli v tomto období účtované žalovanej, v akej sadzbe a z čoho vyplýval na ne nárok. Uvedená výzva bola žalobcovi doručená dňa 13.5.2013. Žalobca požadované dôkazy nepredložil v lehote určenej mu súdom a pojednávania nariadeného na 30.5.2013 sa nezúčastnil bez ospravedlnenia, pričom doručenie predvolania mal vykázané. Za takej dôkaznej situácie považuje odvolací súd záver okresného súdu o nepreukázaní nároku žalobcu za správny.

Žalobca v odvolaní požadované listinné dôkazy odvolaciemu súdu predložil, avšak odvolací súd na ne nemohol v zmysle § 205a ods. 1 O.s.p. prihliadať.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Účastníci konania majú povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Podľa ustálenej právnej teórie a súdnej praxe sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou, ktorá je chápaná tak, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou účastníkov konania. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov zaťažuje účastníkov a ukladá im povinnosť označiť dôkazy k preukázaniu ich tvrdení. Účastník má tak povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 O.s.p.) a povinnosť dôkaznú (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Dôsledkom splnenia si dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p., Súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Z odvolania žalobcu je zrejmé, že predkladá nové dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa. Odvolací súd konštatuje, že žalobca bol okresným súdom riadne poučený (čl. 38 - 39 spisu) v zmysle vyššie citovaných ustanovení, pričom poučenie prevzal spolu s výzvou na predloženie dôkazov - výpisov z účtu, dňa 13.5.2013 (čl. 39 spisu).

Odvolací súd nemohol prihliadať na takéto dôkazy dodatočne označené a predložené až v odvolacom konaní ako na odvolací dôvod, nakoľko v tomto prípade neboli splnené podmienky uvedené v § 205a O.s.p., t. j. netýkali sa podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu v zmysle § 205a ods. 1 písm. a) O.s.p.; nebolo nimi ani preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa písm. b); odvolateľ bol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. - písm. c) a to v uznesení doručenom dňa 13.5.2013. Zároveň nešlo ani o skutočnosti a dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol žalobca označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa podľa písm. d).

S poukazom na uvedené závery odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade by bolo potrebné aplikovať § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko v odvolacom konaní bola úspešná žalovaná. Žalovanej však v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trov konania nevznikli a preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.